

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

Beneficiar:
FUNDAȚIA UMANITARĂ "ADAM-MĂDĂLIN"

Adresa:
Municipiul Suceava, str. 6 noiembrie nr.5, bl.5, sc.A, ap.8
telefon: +40740526056
e-mail: madalinsv@yahoo.com.

În cadrul proiectului „Patrimoniul cultural al germanilor din Bucovina” se urmărește promovarea diversității culturale a etniei germanilor din Bucovina, cu o lungă și bogată tradiție pe teritoriul județului Suceava, care au o contribuție semnificativă la dezvoltarea vieții sociale și culturale a acestei zone, încă din perioada Imperiului austro-ungar.

Germanii din zona istorică Bucovina au avut o contribuție majoră la dezvoltarea regiunii, fiind denumiți și *"purtători de cultură"*. Primii coloniști vorbitori de limbă germană s-au stabilit în Bucovina după anul 1775, provenind din diferite zone ale Imperiului Austriac dar și din spațiul germanic, precum Renania, Baden-Baden, Hessa, Boemia și Moravia.

Germanii au fondat localități proprii sau cartiere în localitățile existente în provincie. Astfel de localități sunt Gura Putnei, Voievodeasa, Poiana Micului sau Bădeuți. O parte însemnată a nemților s-a stabilit în orașe precum Cernăuți, Rădăuți, Suceava, Vatra Dornei sau Gura Humorului, localitate în care, în 1930, reprezentau majoritatea populației. Germanii au avut un rol determinant în crearea unor comunități prospere, alături de moldovenii care locuiau aici și au conviețuit în bune condiții cu membrii tuturor comunităților etnice prezente sau care au venit ulterior în regiune. Prin muncă, perseverență și chiar încăpățănare, germanii au reușit să creeze și să întrețină comunități înfloritoare, contribuind la progresul general al societății.

Ne dorim promovarea diversității patrimoniului cultural al comunității germanilor din județul Suceava, prin facilitarea accesului și diversificarea publicului interesat la cultura, tradițiile și meșteșugurile specifice acestei etnii.

Tradițiile religioase ale germanilor din Bucovina

Proiectul „Patrimoniul cultural al germanilor din Bucovina” este co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național – AFCN, în cadrul sesiunii de finanțare I/2024, aria tematică Patrimoniu Cultural Imaterial.

www.germani.ro

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

BENEFICIAR:

A - M
Fundatia Umanitară
"ADAM - MĂDĂLIN" Suceava

Tradițiile religioase ale germanilor din Bucovina

Coloniștii germani veniți în zona Bucovinei la sfârșitul sec. al XVIII-lea și începutul sec. al XIX-lea erau de confesiune romano-catolică și luterană. Astfel, s-a creat un cadru instituțional ecleziastic, iar preoții militari au fost detașați în regiune pentru a efectua serviciul divin.

Germanii protestanți din localitățile Frătăuți, Arbore, Ilișești, Ițcanii Noi, Bădeuți, Milișăuți, Satu Mare Nemțesc, Tereblecea și Frătăuți au ridicat biserici și case parohiale, fiind arondați parohiei evanghelice de la Milișăuți, care era supusă episcopiei din Galiția. După unirea Bucovinei cu România, biserica evanghelică bucovineană s-a alăturat credincioșilor de aceeași confesiune din Regat, Basarabia și Transilvania, formând „Biserica Evanghelică Română” cu sediul episcopal la Sibiu, iar senioratul Bucovinei a devenit decanat.

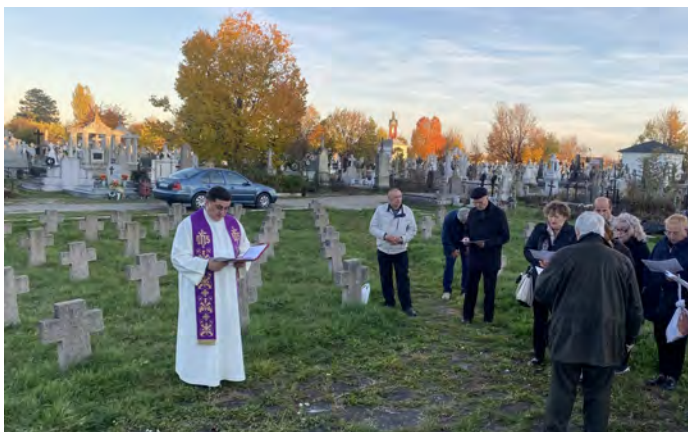
Episcopatul romano-catolic a fost întemeiat mai târziu, căci a existat un număr mai mic de enoriași dispersați în teritoriu. O parohie romano-catolică s-a înființat la Rădăuți în anul 1816, care a devenit ulterior decanat și aparținea arhiepiscopiei de Lemberg până în anul 1930, apoi arhiepiscopiei de Iași până astăzi.

Pe lângă rolul spiritual pe care l-au avut în viața comunității germanilor din Bucovina, preoții luterani și romano-catolici și-au adus și alte contribuții, printre care, poate, cea mai importantă a reprezentat-o înființarea de școli confesionale la care aveau acces și elevi aparținând altor confesiuni și religii, înainte ca statul austriac să pună în practică sistemul său de învățământ în Bucovina.

Reperetele vieții religioase la germanii bucovineni erau cele specifice creștinismului, Crăciunul și Paștele fiind esențiale.

Viața spirituală a germanilor bucovineni este întregită și de alte câteva sărbători aflate la mare cinste. Rusalii (Pfingsten) semnifică Pogorârea Duhului Sfânt și întemeierea bisericii creștine, fiind o sărbătoare de mare importanță și la germanii bucovineni. Se obișnuiește să se facă focul de Rusalii, când se arde Pomul de Paște, un obicei specific germanilor, având și semnificația victoriei primăverii asupra iernii. Tot cu această ocazie, gospodinele făceau niște copturi minuscule sub formă de pasăre (Brotvogel), cărora li se pot găsi similitudini în „pupezele” din pomul vieții de la procesiunea de înmormântare a românilor ortodocși, care semnifică Sfântul Duh.

În data de 15 august, credincioșii germani romano-catolici iau parte la pelerinajul la sanctuarul național marian de la Cacica, alăturându-se pelerinilor poloni, români sau de alte etnii. De obicei, pelerinii parcurgeau pe jos distanța de la casele lor până la Cacica. Cei care veneau sau traversau Rădăuții, se opreau la capela Sfântul Rochus, patronul pelerinilor, se rugau, apoi se alăturau celorlalți pelerini în drumul lor spre celebrarea mariană.

Pe 31 octombrie se serbează Ziua Reformei (Reformationstag), în amintirea actului de curaj al călugărului Martin Luther, care a bătut în cuie cele 95 de teze ale sale pe ușa bisericii din Wittenberg în 1517, prin care se solicita reformarea catolicismului.

De Ziua morților și a tuturor sfinților (1 noiembrie) se merge la cimitir, iar rugăciunile efectuate în memoria celor trecuți la Domnul este o ocazie de comuniune cu spiritul străbunilor. Dată fiind apropierea temporală a acestor ultime trei evenimente, în prezent, în unele comunități evanghelice, se obișnuiește oficierea unei festivități comune.

Pe 11 noiembrie se celebrează Sfântul Martin sau sărbătoarea felinarelor/Laternenfest. Copiii confecționează felinare, ascultă povestea milosteniei Sfântului Martin, care și-a oferit mantia lui Isus Cristos, care i s-a înfățișat ca un om sărac și înconjoară biserica.

În ceea ce privește hramurile bisericești, actualmente, serviciul divin oficiat în unele edificii de cult ce au servit odinioară comunității germanilor bucovineni, se desfășoară de regulă în trei limbi: germană, polonă și română.

Trebuie menționate și tradițiile de inițiere religioasă, la mare cinste atât la credincioșii romano-catolici cât și la cei luterani. În biserica romano-catolică, la împlinirea vârstei de șapte ani, într-un cadru festiv, copiii primeau prima împărtășanie (Erstes Abendmahl). Tinerii aspiranți trebuiau să dovedească cunoașterea noțiunilor elementare ale vieții creștine și a conținutului Bibliei. Importanța momentului era subliniată prin îmbrăcarea unor piese vestimentare imaculate și implicarea nașilor de botez.

Biserica evanghelică luterană practică confirmarea în cazul tinerilor de paisprezece ani cărora, după absolvirea unui examen riguros vizând cunoașterea preceptelor religioase ale bisericii căreia aparțineau, li se acordă prima împărtășanie. Acești tineri sunt confirmați din punct de vedere spiritual în rândul adulților responsabili (de unde și termenul „Konfirmanden”), din acest moment putând părăsi locurile din față rezervate copiilor în biserica luterană.

